

Молодість Комуніста

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднітесь!

У ЩАСЛИВЕ МАЙБУТНЄ!

В ОБЛАСТІ ВІДБУВАЮТЬСЯ МІТИНГИ, ЗБОРИ, НА ЯКИХ ТРУДЯЩІ ОДНОСТАІНО СХВАЛЯЮТЬ ПРИЙНЯТТЯ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ СРСР

НАРОДОМ СТВОРЕНА, НАРОДОМ СХВАЛЕНА

Маям прапорів розквітла того дня площа імені С. М. Кірова. Тут відбулося всенародне свято з нагоди прийняття Основного Закону Радянської держави. Лунали над площею пісні про партію, Леніна. Самодіяльні митці почали невеликий святковий концерт. А в цей же час на підприємствах Кіровограда відбувалися урочисті мітинги, присвячені визначній події в житті країни.

На загоді радіовиробів, щоб засвідчити своє палке схвалення роботи сесії Верховної Ради СРСР, зібралися робітники.

І в словах штампувальника цеху № 10 В. О. Байбарана, і в словах слюсаря цього ж цеху кавалера

ордена Трудової Слави III ступеня О. М. Залевського йшлося про глибоке враження, яке справили на кожного радянську людину події, що відбулися 7 жовтня у Великому Кремльському Паладі. Від імені робітників підприємства наладчик цеху № 3, депутат обласної Ради народних депутатів, кавалер ордена Жовтневої Революції та «Знак Пошани» Л. В. Ткачова заповнила Центральний Комітет Комуністичної партії, Радянський уряд, що заводчани своєю наполегливою, патхенною працею, успіхами в соціалістичному змаганні й надалі стверджуватимуть своє одностайне схвалення нового Основного Закону Радянської держави.

Того ж дня урочисті мітинги відбулися в колективах чавунноливарного заводу, заводу «Ремпобуттехніка», троллейбусного управління, «Червоної зірки», комбінату «Промінь» та інших підприємств міста і області.

прийняття Основного Закону. Ми сповнені прагнення на піклування Батьківщини відповісти ударною працею.

На початку року я брав зобов'язання надіти по 2800 кілограмів молока від кожної корови. За дев'ять місяців, що минули, одержав по 2600 кілограмів.

У дні роботи позачергові сьомої сесії Верховної Ради СРСР я переглянув свої плани і вирішив перевершити три тисячний рубль. Прагнення одне — зустріти ювілей Жовтня шедрим трудовим дарунком. Сумлінно працювати — обов'язок кожного.

М. РОДІОНОВ,
дляр колгоспу імені Шевченка Новоархангельського району.

УЧЕНИЦІ:

Прикрашати
землю

Зореносна столиця нашої країни стала близькою мені з того дня, коли я

разом з іншими учнями професійно-технічних училищ прибула до Москви, щоб сфотографуватися у Кремлі, біля Прапора Перемоги. А тепер це місто ще більше ввійшло в моє життя. Бо саме там посланці народу проголосували за найвеличніший документ нашої епохи, за нову Конституцію радянського народу.

Ми навчались у професійно-технічному училищі, де одночасно набували професії до душі, і дістали середню освіту. І це не тільки нічого не коштує для нас, а, навпаки, держава забезпечує нас безплатним харчуванням та одягом. Ми живемо у світлих, просторих гуртожитках, навчаємось у технічно обладнаних кабінетах. Усе це — піклування держави про підрастаючу зміну. Через рік я стану маляром-будівельником. Ось тоді й буду своїм трудом прикрашати нашу землю.

В. СТЕПАЦЬКА,
учениця Ульяновського МПТУ № 11.

НА ОРБІТІ— КОРАБЕЛЬ „СОЮЗ-25“

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

Відповідно до програми дослідження космічного простору 9 жовтня 1977 року о 5 годині 40 хвилин московського часу в Радянському Союзі здійснено запуск космічного корабля «Союз-25», пілотованого екіпажем у складі командира корабля підполковника Ковальонка Володимира Васильовича і бортінженера Рюміна Валерія Вікторовича.

Програмою польоту корабля «Союз-25» передбачається проведення спільних експериментів з науковою станцією «Салют-6» виведеною на навколоземну орбіту 29 вересня 1977 року.

Бортові системи корабля працюють нормально, самопочуття екіпажу добре.

Космонавти товариші Ковальсон і Рюмін приступили до виконання програми польоту.

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 9 жовтня. (ТАРС). На 12 годину московського часу космічний корабель «Союз-25» зробив п'ять обертів навколо Землі.

Після проведеної сьогодні корекції траєкторії руху корабель «Союз-25» продовжує політ по орбіті з параметрами:

- максимальне віддалення від поверхні Землі — 318 кілометрів;
- мінімальне віддалення від поверхні Землі — 280 кілометрів;
- період обертання — 90,2 хвилини;
- нахилена орбіта — 51,6 градусів.

У сеансах радіозв'язку командир корабля В. В. Ковальсон повідомив, що екіпаж виконує намічену програму польоту, самопочуття космонавтів добре.

Всі—на комуністичний суботник!

„ДАШ ДЕНЬ ТРУДОВИХ РЕКОРДІВ!“

Під таким девізом вирішила працювати молодь Новгородківського району під час комуністичного суботника 15 жовтня. Близько тисячі комсомольців, які будуть зайняті цього дня на своїх робочих місцях, дали слово виконати змінне завдання на 150—170 процентів. У день суботника молодь збере 100 тонн овочів і фруктів.

Юнаки та дівчата впорядковуватимуть території сільських вулиць і скверів загальною площею 30 тисяч квадратних метрів. Буде обладнано 11 спортивних майданчиків.

Чималу роботу проведуть комсомольці та молодь: по озелененню сіл свого району. Плануємо висадити чотири тисячі декоративних дерев і дві тисячі кущів.

Не залишаться осторонь корисних справ і піонери та школярі. Вони зберуть 60 тонн металевого лому і 3 тонни макулатури.

День Всесоюзного суботника перетвориться в нашому районі в справжнє свято праці, в день трудових рекордів.

В. ГОПАК,
другий секретар Новгородківського райкому комсомолу.

НЕ ПОЧИНАТИ, А ПРОДОВЖУВАТИ —

ЧЕРЕЗ „СІМЕЙНІ ОБСТАВИНИ“

Люба Фадірот, робітниця Знаменського консервного заводу, не виказала особливого захоплення, коли я звернувся до неї з проханням охарактеризувати комсомольську організацію свого підприємства.

— Хотілося б, щоб не тільки сплатою членських внесків визначалася наша причетність до спілки. Художня самодіяльність? Спортивно-масова робота? Про них ми вже й забули. У кожного знаходяться причини, аби відмовитися від участі в цікавих заходах, — «сімейні обставини».

Але про секретаря комсомольської організації Любу розповіла як про людину ширшу, веселу, енергійну. Справді, Марія Луначенко належить до категорії людей, з якими нудно не буває. Принаймні в роз-

мові. Ще перебуваючи під впливом розповіді, я, природно, поцікавився плечами комсомольського активу.

Невже все намічене рік тому виконано на всі сто процентів? Виявляється, до цього ще далеко. «На нулі» залишилася спортивно-масова робота. Давно намагаються її поліпшити, але нічого не виходить через оту пасивність спілчан та «сімейні обставини». І все ж секретар не втрачає оптимізму. З властивим їй почуттям гумору Марія Луначенко дає пояснення:

— Знаєте, робота у нас така: ніякі турніри й гантелі не потрібні. А фігури у дівчат і так гарні.

Але такий оптимізм не у всіх. Відсутність організації культурного дозвілля молоді, (Закінчення на 2-й стор.).

Час звітів і виборів — це завжди оновлення комсомольського активу, залучення до керування справами організації нових людей. Та нерідко трапляється так, що слова «новачок у комсомолі» звучать не заспокоюючою обіцячкою змін, а аргументом для виправдання будь-яких недоліків у роботі комітету комсомолу.

Зрозуміло, що досвід комсомольської роботи приходить не одразу. Для цього потрібні роки. Як же скоротити відрізок часу становлення ватажка? Довго биліся над цією проблемою і комітет комсомолу, і наше партійне бюро. Та розв'язати її не могли. Не встигав один секретар утвердитися (нерідко шляхом випробувань і помилок), як до комсомольського керма стає інший, у якого теж нема досвіду. Так тривало доти, поки ми не поклали в основу роботи з ватажками молоді принцип спадкоємності в доборі і розміщенні ком-

ТАКИЙ НАПРЯМ
ВИБРАВ
НОВООБРАНИЙ
КОМІТЕТ
КОМСОМОЛУ

сомольських кадрів. Це й дало нам змогу не тільки зменшити строк становлення комсомольського ватажка, а взагалі позбутися цієї проблеми.

Нині до керівництва комсомольською організацією телеграфно-телефонної станції приходять молоді люди, які мають за плечима певний досвід роботи в комсомолі. Вони зростають, проходять своєрідну школу активності в цехових комсомольських організаціях, у штабі «Комсомольського прожектора» чи в комітеті комсомолу, в різних громадських організаціях. Потім їх обирають на відповідальні пости.

Комсомольська «кар'єра» Надії Шереметової, скажімо, починалася так. Надя працює у нас електромонтером у лінійному цеху АТС-2. Спершу були у неї тимчасові доручення. Дівчина виконувала їх охоче. Нерідко виявляла і свою особисту ініціативу. (Закінчення на 2-й стор.).

До служби в Радянській Армії Віктор ГОНИТЕЛЬ працював у колективі «Родина» Маловісільського району трактористом, а потім шофером. Добре працював. Закінчив службу, повернувся знову у колгосп. Віктору дали новенький автомобіль ГАЗ-52. І він довір'я випрацював. Комсомольці в яскраві крашки колгоспу, які працюють на перевезенні цукрових буряків.

Фото В. ФЕДОРОВА.

● ПЛАНИ В ДІІ

БУДОВА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ПРОБЛЕМ

Протягом останніх років в обласному центрі введено в дію багато промислових об'єктів, у тому числі заводи «Хімпобут», радіовиробів, друкарських машин. Місто одержало природний газ і воду. Дніпра, тисячі кіровоградців переїхали в нові квартири. Чимала заслуга в цьому юнаків і дівчат, молодих будівельників. І все ж існують серйозні проблеми в роботі комсомольських організацій будівництва. Про них у сьогоднішньому номері «Молодого комунара» розповідають учасники пленуму Кіровоградського міського комсомолу, який відбувся нещодавно.

ЩЕ РАЗ
ПРО
КОНТАКТ

І. МАЛИШКО, секретар комітету комсомолу чавуноліварного заводу:

— Два комплекси чавуноліварного й сталевих литва з усіма допоміжними об'єктами і цехами, селище, в якому мешкатимуть 10 тисяч чоловік, три гуртожитки, два дитячі садки, лікарня з поліклінікою на 200 місць, школа на 1300 місць, їдальня-ресторан, стадіон... Це завтрашній день чавуноліварного заводу, його колективу. Сьогодні на майбутньому великому підприємстві 317 комсомольців, об'єднаних у шість комсомольських організацій, і сім комсомольських груп. Комітет комсомолу створює комсомольсько-молодіжну бригаду в ліварному цеху, яка монтуватиме автоматичну лінію, а після пуску в експлуатацію працюватиме на ній.

Боюся, однак, що з цим майбутнім ми можемо зустрітися значно пізніше, ніж хотілося б. Строки введення об'єктів в експлуатацію зривають будівельні організації, генпідрядник — комбінат «Кіровоградважбуд». Плавильне відділення, компресорна, мережі водопостачання, очисні споруди — це далеко не повний перелік об'єктів, не збудованих вчасно.

Зволікання робіт б'є не тільки по авторитету будівельників. Для прикладу візьму один важливий об'єкт — дитячий садок. Адміністрація будівельного управління «Машбуд» надто вже неспішно вирішує питання про його здачу, тому завод знає серйозні збитки. Вони пов'язані насамперед з тим, що дітей доводиться розвозити по всіх дитсадках міста.

Керівництво підприємства, партійна, профспілкова і комсомольська організації пішли назустріч будівельникам. Щодня ми відриваємо 140—145 чоловік від верстатів, з відділів і служб і направляємо їх на допомогу. Але коефіцієнт корисної дії заводчан на об'єктах невисокий. І це з їхньої вини. Рейди «Комсомольського прожектора» підприємства показали, що людей на будівельних майданчиках просто не забезпечують необхідним фронтом робіт. Ось хоча б на спорудженні дитсадка двадцять чоловік просиділи майже цілий день, не знаючи, до чого докласти рук. Сигнал «КП» на адресу начальника комбінату «Кіровоградважбуд» повис у повітрі, відповіді на нього ми не дістали, як і на сигнали, адресовані адміністрації ВУ «Машбуд». Вона не визнала за потрібне відповісти на запитання, чому на об'єкті очисних споруд робітники прогуляли. А прогуляли вони тому, виявляється, що тут не побували ні майстер, ні виконроб, нікому було розставити людей на роботі.

Нам могли б допомогти секретарі будівельних комсомольських організацій. Звичайно, якщо бували на об'єктах частіше і знали, що там діється. А побачити їх можна одини-два рази на місяць, коли приходять збирати членські внески. Нічого більше, мені здається, їх не цікавить.

Секретар комітету комсомолу «Кіровоградважбуду» Анатолій Чекевич — теж нечастий гість на чавуноліварному. Але це ще пізніше. Ось коли в такій солідній організації, як будівельне управління «Машбуд», протягом чотирьох місяців не було комсомольського секретаря, то виникло цілком слушне запитання: з ким же нам тоді тримати контакт? З адміністрацією, яка відмовчується на критичні сигнали «Комсомольського прожектора»?

Однібок виходять у нас контакти з будівельниками. Як не поверни

справу, спільні збори парторганізації чавуноліварного заводу та управління «Машбуд», скажімо, рішення про проведення суботників, у яких мають узяти участь і заводчани, і будівельники. Виходить на них чомусь тільки заводські комсомольці. Цікаві ці факти — таємниця для комітету комсомолу «Кіровоградважбуду»?

Чекаємо допомоги від міським ЛКСМУ. Не скажу, що його представники рідко гостують у нас. Завдяки їм робітники підприємства та будівельники тепер щотижня приймають у себе колективні художні самодіяльності. Погрібні міцні контакти між заводчанами, будівельниками і членами міського й районного комітетів комсомолу. Будова — ударна комсомольська, проблем безліч, і розв'язувати їх треба спільно.

БУВ ПРОЕКТ,
А ПОТІМ?

С. СОРОКА, голова ради молодих спеціалістів Кіровоградського філіалу інституту «Укрміськбудпроект»:

— Праця проектувальника, архітектора, будівельника — творча праця. Ми прагнемо йти в ногу з часом, впроваджувати все якісно нове, щоб у містах, у будинках, які ми творимо, людям жилося і працювалося приємніше.

Комсомольці і молодь інституту виконують 25 процентів усіх проектних робіт новобудов обласного центру. І якщо нам вдається розробити цікавий комплекс, ми радіємо з того, що внесли свій вклад у благородну справу — будівництво свого міста, усвідомлюємо свою причетність до його омолодження.

Та задумане архітектором і передбачене проектом не завжди виконують будівельники. Наприклад, при складанні проекту селища чавуноліварного заводу передбачили підключення до очисних споруд підприємства. Через відсутність чіткого планування з боку замовника та органів архітектури два житлових будинки ось уже кілька місяців чекають на дочекаються своїх мешканців, бо немає очисних споруд. Словом, «заморожені» будинки.

Ми, як і всі кіровоградці, хочемо, щоб наше місто було красивим. В обласних центрах республіки проводились конкурси на кращий проект забудови центральної частини міста. На початку року в Кіровограді пройшов конкурс проектів упорядкування скверу Ленінського комсомолу. Визначили кращий проект. Але далі справа не пішла. Де інші той проект, що з ним — нічого невідомо. Думається, що міським ЛКСМУ дасть йому «зелену вулицю».

Паркова зона вздовж Інгулу — це було б чудово. Потрібно знести малоцінні господарські будівлі та індивідуальні житлові будинки. Без допомоги й ініціативи міського комітету комсомолу нам, архітекторам, не обійтись.

Є форма організації змагання між проєктантами та будівельниками. Але поки що вона існує тільки на папері. Змагання під девізом «Від проекту до будинку — високу якість!» обов'язково принесло б величезну користь. Гадаю, що комплексна програма шефства комсомольських організацій над будівництвом і реконструкцією промислових та цивільних об'єктів буде відповідала молоді Кіровограда на всенародний рух за перетворення наших міст у міста високопродуктивної праці, високої культури і зразкового порядку.

ДЕ ВИ,
НАСТАВНИКИ?

А. ЧЕРНИКОВ, секретар комітету комсомолу МПТУ № 2:

— Це не так давно в нашому закладі навчалося 150 учнів. Сьогодні 800 хлопців і дівчат оволодівають будівельними професіями. Навчальні кабінети і майстерні обладнані сучасними технічними засобами. Є у нас кіноапарати, магнітофони, проєктори, телевізори, діaproектори.

Не можу покаржитися на відношення з комітетом комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд». Комсомольці комбінату часто відвідують училнище, ми разом проводимо зустрічі з передовиками, вечори відпочинку. Добре зарекомендували себе вихованці МПТУ № 2 на будівельних майданчиках. Анатолій Андреев і Юрій Антошак брали участь у республіканському конкурсі професійної майстерності.

Чимало успіхів. Та проблем, мені здається, більше. Найголовніше з них — набір нового контингенту учнів. Мені здається, тут змогли б подати допомогу комсомольські органи. Скажімо, направляти випускників шкіл в училнище треба за комсомольськими путівками. Бувають випадки, коли школярів лякають профтехучилищем. Це свідчить про слабкий рівень профорієнтаційної роботи в місті.

Або наставництво на будовах. Нерідко учні чи випускники МПТУ № 2 позбавлені уваги до себе з боку досвідчених будівельників. Працюють місяць-два — і йдуть кудись в іншу організацію. Добре, якщо в будівельстві. Можна ж провести спільну перевірку працевлаштування, в якій узяти б участь комітет комсомолу училнища і комбінату.

ПОТРІБНО
ВЧИТИ

О. МОРОЗОВ, перший секретар Кіровського райкому ЛКСМУ:

— Наш район перетворився в один з найбільших будівельних майданчиків області. На його території споруджуються заводи чавуноліварний і друкарських машин, домобудівний комбінат, забудовуються житлові масиви вулиць Волкова і Панаєва. Тому так гостро стоїть питання підвищення бойовості комсомольських організацій, їхньої ролі на будовах.

На жаль, є чимало таких організацій, де соціалістичне змагання — формальність. Дехто із секретарів посилюється на специфіку праці будівельників. Аналогічна специфіка праці на транспорті, у сфері обслуговування. Але ж рівень організації змагання там вищий. Специфікою не можна виправдати безініціативність комсомольського активу. А причина самозаспокоєння та інертності насамперед у недовідченості окремих ватажків. Тоді виникає потреба вчитися. Вважало, навчання активістів — найголовніше наше завдання. Якщо вони знатимуть усі аспекти роботи із спілчанами, тоді ми матимемо право вимагати з них.

Кіровський райком ЛКСМУ здійснює шефство над пусковими і тими, що здаються в експлуатацію об'єктами. Направляємо юнаків і дівчат з ПТУ, технікумів, вузів на допомогу будівельникам.

І все ж основну роль в усьому комплексі шефських заходів відіграють первинні комсомольські організації, ватажків, яких, повторюю, треба вчити.

(Закінчення.
Поч. на
1-й стор.).

її помітили і обрали членом цехового бюро, через рік — заступником секретаря. Як

що комсомолка Н. Шереметова стане колись ватажком, то їй не доведеться починати все спочатку.

По-іншому піднімався сходінками комсомольського управління Володимир Скрипниченко. У Володі товариші відразу помітили організаційські здібності і обрали його секретарем комсомольського бюро лінійного цеху АТС-3. А цього року високе довіря виявили йому комуністи цеху: його кандидатуру рекомендували до складу цехового партійного бюро.

Два роки очолював комсомольську організацію телеграфно-телефонної станції Юрій Кулик. За час його секретарювання в роботі комітету комсомолу сталися помітні зрушення. Організація кількісно зросла втричі. Налагоджено облік комсомольців. Де тільки не доводилося членам комітету шукати вибуху без зняття з комсомольського обліку! В роботу підключили й рядових комсомольців. А коли порядок в обліку навели, взялися за інші справи. Минув час, підніслася роль комсомольських зборів, невпізнанно стала активність комсомольців. А секретар ніяк не міг задовольнитися досягнутим. Відчував Юрій, що потрібен якийсь новий струмінь, аби закопати кожного комсомольця особисто, аби не було байдужих.

І тоді на черговому засіданні комітету комсомолу Юрій Кулик запропо-

НЕ
ПОЧИНАТИ,
А
ПРОДОВЖУВАТИ

нував товаришам: — Дозаайте влаштуємо конкурс на кращого по професії.

Його підтримали. І відразу почали готувати конкурс. У ході змагання комсомольці не тільки сталися підвищити свою майстерність, а й поглибили до книжки. Ними оволоділо бажання підвищити свій освітній і фаховий рівень. Людмила Різкова, Тамара Філіпенко, Валентина Чега та Віра Хламцова вступили до технікуму зв'язку. Тридцять комсомольців стали ударниками комуністичної праці. А всього тепер у нас 88 ударників комуністичної праці з 240 комсомольців.

...І знову в комсомолі звіти і вибори. Секретар Юрій Кулик заїде перед комсомольцями на цей раз востаннє. Його кандидатуру висунули на заступника секретаря партбюро. Свій комсомольський пост Юрій передав Анатолію Тарнавському, вчорашньому заступникові, якого комсомольці одностайно обрали своїм ватажком. Він і провів перше засідання новообраного комітету комсомолу.

— Ми будемо не починати, а продовжувати роботу, — сказав новообраний секретар. — У нас ще є неповністю розв'язані проблеми. Завдання комітету комсомолу — довести справу до кінця.

П. БАБІН, секретар партбюро обласної телеграфно-телефонної станції.

Звіти і вибори в комсомолі

ЧЕРЕЗ «СІМЕЙНІ
ОБСТАВИНИ»

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

певно ж, не компенсуєш фізичними зусиллями на робочих місцях, не підміниш, як підмінили спортивно-масову роботу.

— З художньою самодіяльністю у нас поки що нічого не виходить. Люди зайняті... Все ж недавно ми влаштували вечір зустрічі з ветеранами. Купили їм сувеніри, вручили квіти. Галія Пінаєва, Галія Іванова, Світлана Підковахінка, Ніна Мурга та Віра Бурмії виступили з кількома номерами художньої самодіяльності.

— Це був концерт?

— Ні, один з політмасових заходів. З урочистою частиною.

До речі, це був чи не єдиний вечір, проведений на підприємстві з ініціативи комсомольської організації. Святування днів народження, пам'ятні листівки, квіти іменинникам... Це, звичайно, добре, але не замінити ними комплексу дозвілля спілчан.

Поздоровити «новонароджену» простіше, аніж влаштувати концерт. Привіт і поставив плюс у плані: черговий захід проведено.

Не скажеш, що Марія Луняченко не розуміє ролі комсомольської організації та її секретаря на виробництві.

— Головне — зацікавити комсомольців, визначити стимули до праці. Допомогти...

По суті, дуже правильно. Зробити так, аби молода людина не замикалась у тісному колі особистих інтересів, відчувала себе частиною колективу не тільки на робочому місці. Може, он у тієї дівчини хороший голос, а ота ще зовсім недавно бігала найшвидше за всіх дівчат класу? «Сімейні обставини» не стануть на заваді організації дозвілля, якщо одного чудового суботнього чи недільного дня із сім'ями піти в культпохід, організований комсомольськими активістами на чолі із секретарем. Або, скажімо, запросити молодих батьків на концерт заводської самодіяльності.

— Ви хотіли б, Маріє, zostалися комсомольським секретарем ще на один строк? Якщо так, то чому?

— Так. Мені подобається працювати з молоддю. Жива це справа. До душі...

Правильно. Жива, цікава, корисна. Якщо немає посилає на сімейні обставини, на пасивність.

В. НУЖНИЙ, працівник міськрайонної газети «Серп і молот».

ЮВІЛЕЙНІЙ ВАХТІ — УДАРНИЙ ФІНІШ!

У неділю країна широко відзначила День працівників сільського господарства

ЗОЛОТИЙ КОЛОС
КУЦЕВОЛІВКИ

Є НАРОДНА прикмета: якщо мак цвіте, буги врожаєні. Чи бачили ви, як на узбіччі дороги, що губиться в густих пшеницях, полум'яють ці польові квіти? То перші провісники врожаю, вони вселяють у серце хлібороба радість і надію.

— Дошч б оце... — обережно беручи в руки важкий колос, каже молодий комуніст Петро Махтай. У його словах учувається споконвічна мрія хлібороба: виростити два колоски там, де ріс один.

Але дощі дощами, а на першому плані ті, хто кодить біля землі, робить її щедрою, хто в нелегкому змаганні виборів почесне звання гвардійця хлібного лану. Серед них — і ветерани, і молоді. Знову (закругаючи) відзначився досвідчений комбайнер Митрофан Тарасович Патеріло, який «Нивою» скосив ранні зернові на площі 275 гектарів і намолотив 8079 центнерів хліба. А поруч нього в шерензі правопланових стояли ще зосім юні хлібороби Юрій Охиченко, Іван Сирота, Олександр Соловйов.

— Не підведемо!

Так твердо відповіли хлопці, коли їх напередодні жнив спитав про настрій перший секретар райкому комсомолу Іван Матюха. А прийшли вони, старшокласники, допомагати своїм батькам. І впевнено тримали кермо комбайнів у руках, видаючи з бункерів хліб.

Той золотий потік підхлюпували зодії грузовиків комсомольці Іван Саліга, Іван Патеріло, Володимир Річка, Іван Вергун. Вони — серед героїв хлібних трас.

Дзвенів — відзвенів стиглим колосом, гудів моторами степ. Інколи по двадцять годин на добу не виводили механізатори агрегатів із загінок. Навіть коли починало дощити, ніхто не поспішав додому — поралися біля комбайнів, змачували вузли, перевіряли, чи надійно закрито качали втрат зерна. Так минав день за днем. І налічили ми їх — напружених, ударних — даанадцять. А на тринадцятий, на обжинках, серед імен переможців з позагою назвали й імена молодих механізаторів Петра Махтая, Анатолія Саліги, Георгія Кашенка, Івана Коваленка, наділи на хлопців вінки з пшеничних колосків.

З честю витримали екзамени на хліборобську майстерність на жнивках комсомольці Куцеволівки. Ось чому з почуттям глибокої вдячності вони сприйняли слова привітання Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради

СРСР товариша Л. І. Брежнєва на адресу трудівників Кіровоградщини з нагоди виконання плану продажу хліба державі, з хвилюванням зустріли яскраве трудове свято, коли хлібороби республіки засипали в державні засіки понад мільярд пудів зерна. Є і наш вклад в український корозай. Понад сто юнаків і дівчат косили, молотили, транспортували хліб. Господарство одним з перших у районі виконало першу заповідь перед батьківщиною, доставивши в державні засіки більше 8500 центнерів зерна понад план.

Багата славою, хлібом сьогодні Куцеволівка. І пишастся хлібороб тим, що своєю працею він вибороз колгоспні право носити почесне ім'я XXV з'їзду КПРС.

У дні свята трудівник завжди поринає в спогади. Якими були колгоспи в перші роки свого існування? Заготівля кожного пуда зерна становила тоді проблему, а тепер, наприклад, одне наше господарство дає тисячі центнерів надпланового хліба. Звичайно, самі собою ці зміни не відбувалися. За роки Радянської влади вирішили такі соціальні умо-

ОЛЬГА КРИВЕНКО ТРЕТИЙ РІК ПРАЦЮЄ ДІЯРКОЮ В КОЛГСПІ. «ПРО ГРЕС» НОВОМІРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ВОНА ПОСТІЙНО ДОБИВАЄТЬСЯ ВИСОКИХ НАДІВ. ПОНАД 3000 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ ВЖЕ НАДОТІЛА ОЛЬГА ЦЬОГО РОКУ.
НА ЗІМКУ: ОЛЬГА КРИВЕНКО.
ФОТО В. КОВПАКА.

ви, створилося таке суспільство, в якому народилася нова, вихована Комуністичною партією, людина. І їй, людині нашого радянського суспільства, пройнятий турботою про

затрашений день, під силу не тільки мільярда, а й значно більше мільярда.
П. ЗАВВИЙ,
голова колгоспу імені XXV з'їзду КПРС
Онуфріївського району.

МИ — ПАТРІОТИ, МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Світло „Зірки
Єгорово“

У них щодня повина. В перших числах вересня в училищі створили клуб інтернаціональної дружби і до складу ради КІДУ виборили жінку, яка прийшла до них у гості і принесла подарунки. — Зінаїду Григорівну Єгорову, дружину Героя Радянського Союзу, національного героя Чехословаччини Олексія Семеновича Єгорова. А через два тижні — знову втішна звістка з Києва, і комсорги повідомляли в кожній групі:

— Рада Міністрів УРСР постановила: прийняти пропозицію Кіровоградського обласного комітету! І тепер наше училище іменується так: Кіровоградське міське середнє профтехучилище № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова.

Перші засідання членів КІДУ «Глобус». Розмова йшла про НДР та Чехословаччину. З доповідями

виступили кращі учні профтехучилища Микола Ревенко і Віктор Стратенко. Говорили вони про національні традиції, про культуру і науку, про економіку цих країн, про дружні зв'язки з Радянським Союзом. Начальник ремонтно-будівельного управління І. І. Вальков, що побував у цих країнах у складі туристської делегації, згадав про зустрічі з чехословацькими та німецькими друзями, розповів про Берлін і Прагу.

А інструктор Кіровоградського бюро міжнародного туризму Юрій Юдін передав учням профтехучилища сувеніри, які він привіз із Чехословаччини.

На засіданні членів ради «Глобус» вручили грамоти обкому ЛКСМУ та міському комсомолу. Цими грамотами клуб інтернаціональної дружби училища нагород-

жено як переможця в обласному та міському оглядах.

Іде підготовка до нової розмови — про Болгарію. Намагання листування з молоддю Толбукінського округу. Голова ради КІДУ Ф. Г. Зіменс разом зі своїми активістами збирає матеріали для клубного музею. Перші експонати теж із Болгарії — книги, листи, сувеніри. Буде експозиція і про Чехословаччину. І тут найдорожча реліквія — орден «Зірка Єгорова», що його передали кидівцям Зінаїда Григорівна. Орден за номером 1506, орден, який носить сам Олексій Семенович.

А в кожній навчальній групі — змагання за право отримати путівку для поїздки в Чехословаччину. 35 учнів профтехучилища разом із З. Г. Єгоровою на початку наступного року пройдуть там стежками, де він у бій інтернаціональні партизанські загони сам О. С. Єгоров. Поїдуть ті, хто матиме найбільші успіхи в навчанні і громадсько-корисній роботі. Маршрути вже відомі. Про них юнакам і дівчатам з МСПТУ № 2 написали чехословацькі друзі. Про них вони читали в книгах, про них їм розповіла Зінаїда Григорівна.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ПОШУК
ВЕДУТЬ
ПЕДАГОГИ

Максимальному зближенню педагогічної науки з шкільною практикою служитиме лабораторія методів навчання, відкрита в Донецькому науково-дослідному інституті педагогіки УРСР. Старшим науковим співробітником нової лабораторії призначений учитель математики і фізики В. Ф. Шаталов, відомий своїми багаторічними експериментами по інтенсифікації навчального процесу. Розроблені досвідчені педагогом способи викладання, що дають можливість майже вдвоє скоротити час вивчення шкільних програм, успішно використовують сотні вчителів у різних кутках Радянського Союзу.

Ю. ЮРІС,
кор. ПАТАУ.

15 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. «Гімн нації». 9.30 — К. т. «Сонцевогорі». 10.00 — К. т. «Дяк вам, батьки». 10.30 — К. т. Музична програма. 11.00 — К. т. «Ранкова пошта». 11.30 — К. т. «Архітектурна». 11.50 — вітряний верстат «Москвичка». 12.40 — К. т. «В гостях у каз». 12.50 — Мультифільм «Чарівник». 13.00 — К. т. «Смартлово місто». 4, 5, 6, 7 серії. 14.00 — К. т. Чемпіонат СРСР по хокею: «Динамо» (Москва) — «Спартак». В перерві грає «Спартак». 16.15 — К. т. Прем'єра док. телефільму «Омська» із циклу «Міста і лю-

ди». 16.45 — К. т. «Пісня-77». 17.15 — К. т. Бесіда на міжнародній темі політичного оглядача газети «Правда» Ю. О. Жукова. 18.00 — Новини. 18.15 — Мультифільм. 18.20 — К. т. «Обличчя друзів». 19.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Москва). 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Кінопанорама». 23.00 — К. т. Чемпіонат світу з художньої гімнастики. (Швейцарія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. «Позитив Червоної суботи». Репортаж. 10.15 — Концерт радянської пісні. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Екран молоді». 11.30 — К. т. «Позитив Червоної суботи». Репортаж. 12.30 — К. т. «Галузь досвід, проблеми». В передатку бере участь міністр побутового обслуговування населення УРСР Л. К. Шлаковський. 13.15 — «Розквіт української науки». (Харківський фізико-технічний інститут вищих температур АН УРСР). 13.45 — К. т. «Життєвий запис». Видає біографію. 14.45 — «Наша біографія». Рік 1972-й. 15.15 — Кіт і заєць». П'ятова вистава. 16.05

— НЕДІЛЯ —

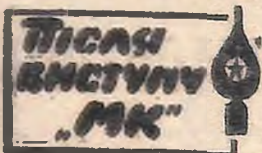
16 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімн нації. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — К. т. «Служу Радянському Союзу!». 11.00 — К. т. «Мій труд — це моя любов». 11.30 — К. т. «Вісник радянської молоді». 12.00 — К. т. «Музична година». 12.30 — К. т. «Ета-

пи великого шляху». Фільм «Найжаркіший місяць». 2 серія. 14.35 — К. т. Сьогодні — День працівників харчової промисловості. Виступ міністра харчової промисловості СРСР С. Ф. Антонова. 14.50 — К. т. «За вашими листами». Музична програма до Дня працівників харчової промисловості. 15.30 — К. т. «Міжнародна панорама». 16.00 — К. т. «Музичний абонемент». В. Шербалин. 16.30 — К. т. Прем'єра док. телефільму «Виноградари» із циклу «Батьки і діти». 17.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу серед команд першої ліги «Спартак» (Москва) — «Динамо» (Мінськ). В перерві — новини. 18.45 — К. т. «Клуб кінополювання». 19.45 — К. т. «Пішшемоє таким долею». 20.00 — К. т. Фільм «Собор Паризької богемності». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Фільм «Собор Паризької богемності». 2 серія. 22.30 — К. т. Чемпіонат світу з художньої гімнастики. (Швейцарія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Фільм «Ім підкоряється небо». 11.40 — К. т. Сьогодні — День

працівників харчової промисловості. «До нашого столу». 12.10 — «Мальовнича Україна». 12.30 — К. т. «Книжкова полиця». (Видавництва України до 60-річчя Великого Жовтня). 13.15 — «Слава солдатам». 14.15 — К. т. Сьогодні — День працівників харчової промисловості. Виступ міністра харчової промисловості УРСР М. М. Санова. 14.30 — «Екран молоді». «Голосую за професію». 15.15 — Концерт самодіяльного ансамблю танцю «Мрія». Львівський палац культури комуністичної імелі М. Куценкова. 15.45 — На заміненні теледидея І. Карпенко-Карий. «Мартин Боруля». Геленістава. 17.20 — К. т. Пісня О. Білаша виконує заслужена артистка УРСР Л. Остапенко. 17.50 — Дні дітей. Художній телефільм «Львівський калікули». 18.05 — К. т. «Народна творчість». Виступає художник самодіяльності Чернігівщини. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Телефільм «Сонячний день». 19.50 — «Наша Радянська Конституція». 20.00 — К. т. «На мелодії коху». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Кінокомедія «Волга-Волга». По закінченні — новини.

„ВАШЕ
СЛОВО,
ШЕФИ“

У рейдовому матеріалі під таким заголовком 6 вересня «Молодий комунар» піддав гострій критиці райкоми комсомолу області за незадовільну роботу по направленню молоді на ударну комсомольську будову Долинська — Помічна. Зокрема, в першу чергу критика адресувалася райкомам тих районів, на території яких йде будівництво залізниці.

До редакції надійшли перші відповіді про акції заходи на виступ молодіжної газети.

Бюро Устинівського РК ЛКСМУ визнало критику справедливою і прийняло постанову по дальшому залученню комсомольців та молоді на ударну комсомольську будову та про постійне шефство над нею. За комсомольськими путівками на прокладання відрізку залізниці Долинська — Помічна вже направлено 15 чоловік.

Перший секретар Бобринського райкому комсомолу Д. Замша у відповіді на критичний виступ «Молодого комунара» дає зрозуміти, що райком висловив свої можливості шефської допомоги ударній будові. І наводить детальний перелік причин тому.

По-перше, з самого початку будівництва туди направлено за комсомольськими путівками 20 чоловік. Тож, потрібно розуміти, що досить, але чомусь забув Д. Замша назвати, скільки залишилося там з направлених. Виходить, що шефство закінчилося одразу ж після вручення путівок.

По-друге, як вказується у відповіді, райком надавав допомогу в наборі робітників БУ-147, БУ-149 тресту «Піденбудмеханізація», мостопозіву № 500 мехколоні № 29, які зводять об'єкти залізниці в районі Бобринця. По цьому каналу було направлено 31 робітника різних професій. І знов забув автор відповіді уточнити одну деталь. Про те, що в цьому випадку райком підмінив функції органів оргнабору робочої сили.

По-третє, Бобринецька міжколгоспна будівельна організація не виконує планів капітального будівництва через нестачу кадрів. «Головним чином з цієї причини райком не має можливості направляти робітників на будівництво залізниці», — закінчують аргументи першого секретаря.

Редакція розуміє, що бувас момент, коли гору беруть почуття подібні тим, які вчуваються між рядками відповіді із Бобринецького райкому. Добре, що інші райкоми обрали в питанні шефства над ударною комсомольською будовою протилежну позицію. А то молоді на будові було б значно менше.

Ю. ДМИТРЕНКО

Вісімнацять

Художньо-документальна розповідь

Тим часом інша група оточила будинок командира козаків колишнього царського поручика Недайкаші. Діяли рішуче, та обережно, бо саме вдома Василь Недайкаша зберігав кулемети.

Двері в будинок були відчинені. Зайшли до спальні. Кузьма Калько швидко витяг з-під подушки петлюрівського ватажника кольт. Аж тоді Недайкаша прокинувся. Потягся за зброєю, та було пізно.

— Хоч одягнутися дайте, — тільки й мовив.

У сусідній кімнаті знайшли кілька кулеметів.

Дмитра Мизіна, помічника начальника Єлисаветградської окружної поліції, не застали. А Сидір Уперенко, мабуть, інтуїтивно відчув лихо, бо зустрів більшовиків хоча й у білизні, але з револьвером у руці. Якось мить Трипольський, що першим вскочив у квартиру петлюрівця, та Уперенко стояли один супроти одного з револьверами в руках. Першим зреагував у цій ситуації Митрофан Калько. Він викопився зенацька з-за спини товаришів і ребром делоні вибив з рук отетерілого гайдамаки зброю...

— Що ви! — затремтів Сидір. — Я ж теж соціаліст... Чому ж ви мене...

НА МАЙДАНІ

Наступного ранку обрали революційний комітет. До нього ввійшли Іван Трипольський, Роман Чухрій, Митрофан Калько, Павло Зоря, Олександр Стедниченко та Михайло Остапенко. Перший наказ ревкому вимагав від петлюрівців, що залишилися на волі, протягом доби здати наявну зброю. У протинуюму разі — реприси.

На першому ж засіданні визнали за необхідне створити в Глодосах партизанський загін, адже навколо хазяйнували петлюрівці.

— Нехай буде І-й Глодоський загін червоних партизанів, — запропонував Трипольський.

Назва всім сподобалась. Тож відразу вирішили: кожен майбутній партизан повинен носити або ж червоний бант на грудях, або ж червону смужку на шапці. Потім односторонньо назвали своїм командиром Митрофана Калька, комісаром — Івана Трипольського. Роман Чухрій сказав за всіх:

— Вони найбільше зробили для нашої перемоги. Знають військову справу. Ім і командувати І-м Глодоським загonom червоних партизанів...

Знову засідання ревкому. Вирішили офіційно проголосити Радянську владу, ліквідувати партизанський загін добровольцями. Того ж дня послили варту, приготували до бою кулемети, подвоїли охорону арештованих петлюрівців. Зістка про арешт петляківської верхівки швидко рознеслася по селу. Точилися розмови про відчайдушність вісімнадцятилітнього брестського партизана, який узяв на себе відповідальність за арешт Березняка. Митрофан Калько, Хоменко. Знаходилися навіть «очевидці», котрі на «класичні очі» бачили, як відстрілювався Дмитро Мизін і як когось там «то перанив чи то убив». «А чуди, біля пошти що було? Кажуть, устали в Єлисаветград ползковиком...» — «Не в Єлисаветград, а в Поліччю, там батальйон імені Дорощенка петлюрівський...» — «Брешки! Іншаке наші есентих не наважилися б проти куреня цілого виступити. Мабути, сьогодні й Червона Армія тут буде... От побачите...» — «А Фока Мелешко вік...» — «Ніколи він не вік. Вони з Мизіном на зборах у Єлисаветградській провінції...» — «Не кажіть, бо я Мизіна вчора вночі тут бачив...»

Отже перемогли, збиралися глодосяни на майдані перед владою. Коли ревкомівці вирішили відкрити мітинг, людей на площі було тисяч зо три. Всі з нетерпінням чekali, що скажуть більшовики.

Іван Трипольський ступив на підвищення, хвилину постояв, а коли над майданом запанувала дзвінка тиша, хриплим від хвилювання голосом вигукнув:

— Товариші!

І від цього «тєсариші» потепліли очі у селян, радістю засяяли обличчя. Правда, не у всіх. У чотирьох Іван наткнувся на кілька пар злих, колючих очей. Та більшість людей дивилися на промовця з радістю, чекали від нього теплих, світлих слів. Трипольський продовжував:

— Революційний комітет глодоських більшовиків уповноважив мене проголосити в Глодосах Радянську владу, нашу з вами владу трудящих! Глодоських петлюрівців обеззброєно. Заликаю вас, дорогі земляки, зберігати певний спокій і виконувати всі вказівки ревкому.

Ревком доводить до вашого відома, що в селі створюється І-й Глодоський загін червоних партизан, основне завдання якого — боротися з контрреволюцією...

Потім виступив Остапенко. Він розповів землякам, що таке Радянська влада, хто такі Грушевський, Винниченко, Петлюра і за кого вони себе видають, чому вони так добиваються «самостійності» України і що ця самостійність являє собою несправді. Закінчив словами:

— Перемста не приходить сама... За революцію необхідно боротися. Добитися світлого майбуття можна лише пліч-о-пліч з великим російським народом, який подав нам руку допомоги.

Тут же Трипольський роздав більшовицькі листівки.

— Читайте, і ви узнаете правду про революцію в Росії. Читайте, і ви переконаєтесь у тому, хто справжній ворог, а хто друг і союзник...

Давали висловитися всім. Пристрасно говорив про кредо петлюрівців Готар Вовненко:

— Які ж вони самостійники? Віддали кайзерові Україну, тепер повернули зброю проти Червоної Армії... «Шановне панство» хоче сидіти у нас на шиї. За всяку ціну, навіть торгуючи Україною. Для Мелешка, Березняка це рідна влада, а для нас із вами? Що вона дала селянам? Може, землю? Ні! Чекайте до Установчих зборів! А там хто засідає? Робітники, селяни? Як би не так... Тільки наша, народна влада зможе дати кожному з нас землю.

Мітингували дого. Більшовиків запитували, яка влада в Єлисаветграді. Пригадавши свою розмову із секретарем підпільного Єлисаветградського партійного комітету Туковим, Трипольський запевнив, що петлюрівці найближчими днями проженуть і з Єлисаветграда. Тим більше, що в Знаменці вже Червона Армія.

— Що будете робити з арештованими?

— Дочекаємось Червоної Армії і передамо їх у відповідні органи...

— А колишніх петлюрівців до загону приймає?

— Дивлячись кого... Якщо не встиг себе кров'ю заплямувати, зрозумію, що не з тими йде і чесно прагне народові служити, — приймемо... (Далі буде).

(Продовження. Поч. в номері за 6 жовтня).

Нині, коли наша країна переможною ходою йде до славного ювілею—60-річчя Великого Жовтня, нам особливо цікавими стали нескінченні сторінки літопису любові Батьківщини. Останнім часом обласна дитяча бібліотека імені А. П. Гайдара одержала нові книги, які розповідають про ті грізні роки. Ось деякі з новинок:

«ЛЕНІН. ЖОВТЕНЬ СІМНАДЦЯТОГО». Документальна розповідь про великого лідера революції В. І. Леніна. Революція для Леніна була справжнім життям, рідною стихією. У своїх думках і почуттях він завжди був разом з революційним пролетаріатом: він бачив майбутнє людства, глибоко проникав у таємниці суспільного життя. Це — спогади майже чотирьохсот авторів — соратників Леніна.

У виданні «Детская литература» вийшла збірка спогадів видатних революційних діячів під назвою «РОЗПОВІДІ ПРО ЛІНІНА».

Про мужніх людей — революціонерів, які принесли в життя, щоб зробити його кращим, розповідає серія книг для дітей «Піонер» — значить перший. Видання «Молода гвардія» представляє нам кілька таких книг.

В. ПРОКОП'ЄВ, «ВІРНІ ДО КІНЦЯ». В документальній формі розповідається про деяких перших агентів «Наркыз», про їхні життя і діяльність.

3. Фазіс в історичній повісті «ЗА ВЕ-

ЛИКУ СПРАВУ ЛЮБОВІ» розказує про героїчний подвиг ітерського робітника Якова Потапова, що став першим прапоросцем російської революції. В грудні 1876 року на революційній демонстрації в Петербурзі він підніс червоний стяг і прошив з ним через усі гіробирування. Для нього було великим щастям побачити переможне сльбо червоних прапорів Жовтня.

На меморіальній дошці, прикріпленій на стіні башти в Тааліні, — бронзовий барельєф військового моряка з прапором. Нижче єстоїськом і російськом мовами вибито текст: «На цьому місці було розстріляно керівників та активних учасників повстання революційних моряків хрейсера «Пам'ять Азова»... Дати увічнено імена вісімнадцяти страчених. Хто вони, ці відважні герої? Який подвиг здійснили вони в ім'я майбутнього? Про це йдеться в книзі Б. Б. Котельникова «БАЛТИЙСЬКА ЛЕГЕНДА».

Наш земляк Віктор Близень земі революції присвятив свій роман «ВІД-

ЗЕМНІ БАРИКАДИ». В ньому ми ознайомимось з маловідомими подіями з життя Миколатського більшовицького підпілля в роки столітньої реж-ни.

В. І. Ленін назвав Петроград колиською революції. Тут почалася великим збройним повстанням Велика Жовтенька соціалістична революція. Звідси вона поширювалася по всій країні до пролетаріату Росії на боротьбу піднялися трудящі України. Революційним подіям на Україні присвятив Ю. Ю. Кондуфор свою книгу «Великий Жовтень на Україні».

Ці та багато інших книг на тему революції ви зможете прочитати в нашій бібліотеці.

О. ШУГЛЕВА, завідувача бібліографічним відділом обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

У ДОЛІ СВОЯ ВЕСНА

СЛОВА Ю. РИБЧИНСЬКОГО МУЗИКА В. ІВАСЮКА.

Ти вернешся колись
в той перший день,
Ти вернешся і все
згадаєш знов.
Я хочу, щоб збулись
слова пісень,
Я хочу, щоб збулась
любов.

Приспів:

У тебе любов — одна.
У мене любов — одна.
Крізь роки веде вона
у той найперший день.
У щастя — єся струна,
у долі — вся весна.
Хай буде завжди вона
в полоні у пісень.

Сім кроків до весни —
та знову сніг,
Той ніжний білий
сніг —
вінчєє нас.

Я хочу, щоб збулись
зимої сніг.

Я хочу, щоб любов
збулась.

Приспів.

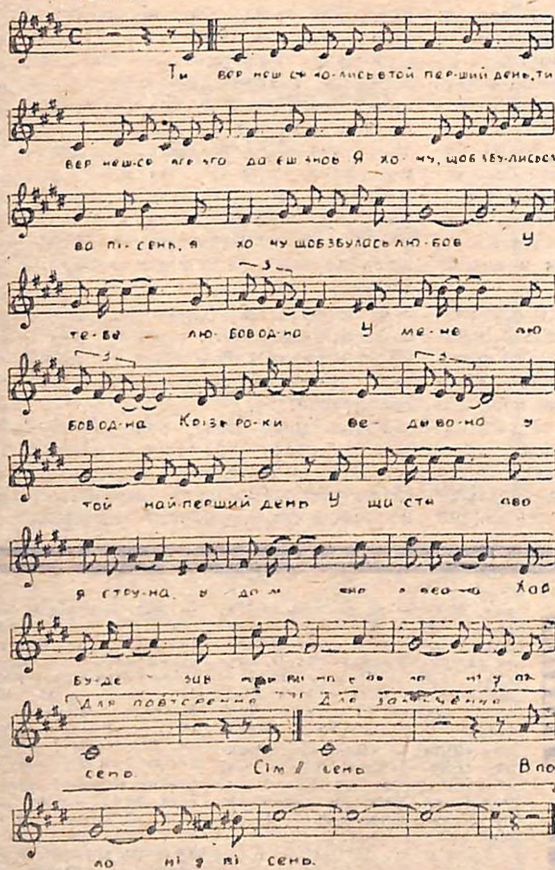
Нехай іще зима —
та все одно
Я двері відчиню своїй
весні.

І щастя прилетить
в моє вікно

І сонце принесе мені.

Приспів.

Помірно

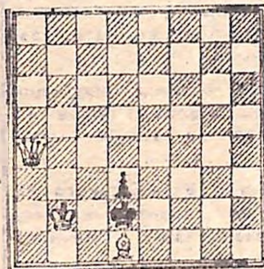

СПОРТ

Пропонуємо розглянути етюд, що його прислав до «Клубу 64-х клітин» шахіст з Голосанівська С. Шевряков.

Мат за 3 ходи.

ФУТБОЛ

«АВАНГАРД» —

«ЗІРКА» — 1:1

Винятковою впевненістю відзначаються матчі на фініші чемпіонату країни серед команд другої ліги класу «А». Колективи мають різні цілі: одні борються за призори місця, інші — за право залишитися в лізі, але в усіх в рахунок кожне очко. Тому й не дивно, що зустріч між «Авангардом» і «Зіркою», незважаючи на різне турнірне становище (кіровоградці були на четвертій сходинці, а ровенчани — на двадцятій першій), проходила напружено. (Як відомо, в першому колі «Зірка» була сильнішою. Вона перемогла — 2:0). Завдяки кращій мобільності півзахисників кіровоградці захопили ініціативу. Вони, пазявши на озброєння довірі, передачі, багато рухалися, що дало їм змогу проявитися на найуразливіших місцях оборони «Авангарду». На 12-й хвилині одні з атак наших земляків завершив Валерій Самофалов. 1:0 — попереду «Зірка». Після цього ровенчани, розуміючи, що відставати їм нікуди, всі сили кинули в наступ. І на 21-й хвилині удар Миколи Ткаченка досяг мети. Рахунок став 1:1. Намагання обох клубів змінити результат не принесли успіху. Отже, «Зірка» вписала у свій актив іще одне очко і має їх п'ятдесят три, як і раніше займаючи четверту сходинку. Лідирують у зоні армійні Одеси.

Наступний тур — у четвер 13 жовтня. Цього дня «Зірка» гратиме в Луцьку з місцевим «Торпедом».

В. ТВЕРДОСТУП.

ТИРАЖ „СПОРТЛОТО“

9 жовтня відбувся 41-й тираж «Спортлото» і «Спортлото-2». Виграшними виявилися такі номери:

«Спортлото» — 9, 10, 19, 25, 32.

«Спортлото-2» — 2, 4, 5, 17, 18.

Виплата виграшів проводитиметься з 20 жовтня по 20 листопада 1977 року.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

БК 17187,

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 432,

Тираж 60 600.